

מסורת הש"ס

א ב כ ד ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
א ב כ ד ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
א ב כ ד ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל

גליון הש"ס

א ב כ ד ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
א ב כ ד ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
א ב כ ד ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל

מוסף רש"י

דיחיקי. ואלה שכתב
מנוע וישן דיימיקי דל
תיקן, ואלה מיקום דכרי
יבנות דף פא ע"ב: שם
נפק דף ואשכח. פי
מריש פ"ד הלכות מ"ט
ד"ה ל"א:

כל הגמ' פרק שלישי גיטין

מתני' ואם לאו פסול. שמה מאחר ופל ואין זה שלו: מלאו
בחיפסה. כלי ויש סומן כבלי שהוא שלו: אם מכירו כשר. מילתא
בלנפשי נפשיה וכו' או קמתי דא ומכירו ואפי' מלאו ככל מקום כשר:
גמ' דיימיקי. ואלה שכתב דא תהא למיקא וכהיות: מפוט. מתנת

מתני' א"ר המביא גמ' ואבר הימנו מצאו
לאחרת כשר ואם לאו פסול מצאו בחפיסה
או בדלוסקמא אם מכירו כשר: גמ' ורמינהו
א"ר המביא גמ' ונשום ושחרורי עבדים דיימיקי
מתנות ושוברין הרי זה לא יחזיר שאני אומר
כתובין היו ונמלק עליהן שלא ליתנו הא
אמר תנו נותנין ואפי' לזמן מרובה אמר רבה
לא קשיא א"ר המביא במקום שהשיירות מצויות
כאן במקום שאין השיירות מצויות ואפילו
במקום שהשיירות מצויות והוא שהוחזקו
שני יוסף בן שמעון בעיר אחת דאי לא
תימא הכי קשיא רבא אדרבא דדהוא
גיטא דאישתכח בי דינא רב הונא והוא
כתיב ביה בשוריי מתא דעל רכיס נהרא
ואמר רב הונא א"ר הושעיא לשני שוריי
אמר ליה רב הסדר לרבה פוק ועיין בה
דלאורתא בעי לה מינה רב הונא. נפק
דק ואשכח דתנו ד"ב מעשה ב"ד הרי
זה יחזיר והא בי דינא רב הונא דכמקום
שהשירי' מצויות דמי וקא פשיט יחזיר אלמא
אי הוחזקו שני יוסף בן שמעון בעיר אחת אין
ואי לא לא עבר רבה עובדא בהווא גיטא
דאישתכח בי כיתנא בפומבדיתא כמשעתיה
איכא דאמרי בדוכתא היכא תהוה כיתנא
ואף על גב דהוחזקו דלא שכיחן שיירתא
ואיכא דאמרי בדוכתא רמזוני כיתנא והוא
שלא הוחזקו ושכיחן שיירות רבי זירא רמי
מתני' אבריייתא ומשני תנו המביא גמ'
ואבר הימנו אם מצאו לאחרת כשר ואם
לאו פסול ורמינהו מצאו גמ' אשה בשוק
בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה אין הבעל
מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה הא
בזמן

כו.

הא אמר תנו נותנין (כו') ואפילו לזמן מרובה. מימיה מנא ליה
למדק הא אמר תנו נותנין דלמא אפילו אמר תנו אין נותנין
משום דיימיקי דאין זה הגט שנכתב לו אלא נפל מאחר שזמו כשמו
והכי פירושו נמלק עליהו ועדיין לא נתנו הא כי לא אהרז חיישין
לנמלק היו ממוזיזי לה את הגט
אפי' אינו שלה כיון דלינה לריכה
אלא לרשיה ואורי' דייק מדקמי
ונמלק ולא קמתי שאני אומר כתובין
היו ולא נתנו משמע דנמלק וזכו בו
ואינו רואה לגרשה עוד אבל אם היה
רואה היה מגרשה בגט זה ולא
חיישין שמה מאחר ופל וכהדיא
גרסינן בפ"ק ד"מ (דף י"ח.) ככל
הספרים טעמא דנמלק ק"ו ואל"ת ומנא
ליה אפילו לזמן מרובה דלמא לאלתר
דוקא דפריך ר' זירא לקמן ור' זירא
נמי אמאי פשטן לו מזכירי'א דחזיר
לאשה אפי' לזמן מרובה טפי ממחני'
ואומר ר"י דייק מדאילתריך ונמלק
לאשמעינן דלא אמר תנו נותנין
ולא חיישין לגט אחר היינו אפילו
לזמן מרובה דלוי לאלתר פשיטא
דאין חוששין לגט אחר ור' זירא סבר
דהא דקמתי ונמלק אורחא דמילתא
נקט דלפי שנמלק לא נתנו ולא לדקדק
הא אמר תנו נותנין אלא כדמיי'א
דייק שפיר דחזיר אפי' לזמן מרובה
דאי לאלתר פשיטא ועוד אורי'
דייק אפי' לזמן מרובה דמשמע ליה
דומיא דשערי חליה ומילויין (דף דף
ג.) דמיי' לזמן מרובה דעל כרחי'
התם לא אילתריך לאשמעינן דחזיר
אלא כשאינו ידוע אם חלה או מיאנה
בדיעוב שאינה או מלאה פשיטא
דחזיר אפי' אינו שלה כיון דאין
זריכה אלא לרשיה וכיון דנכתיב ידוע
מיי' ע"י מה שנמלא לאלתר לא
דיעין כלל שהוא שלה כיון דאין
ידוע שנכתב לה שטר חליה מעולם
ור' זירא לא מוקי לה דומיא דכ"ה
ומזכירי'א דייק שפיר דאפי' לזמן
מרובה דבזמן שהבעל מודה דמשמע
דמודה שמנא נפל וכתב גירשה בו

עין משפט
גר מצוה

א ב כ ד ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
א ב כ ד ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל
א ב כ ד ח ט י יא יב יג יד יו יז יח יט כ כב כג כד כה כו כז כח כט ל

תוספות רי"ד

שהרי כבר נמחל
שעבורו טעמא ונמחל
שעבורו אבל לשיקרא
לא חיישין עין
בפיר האשה שנתאלמנה:
מתני' המביא גמ' ואבר
פסטי אה מצאו לאחרת
כשר ואם לאו פסול מצאו
בהפיסה או בדלוסקמא
כשר. פי השליש שהיה
מביא הגט נאבד פסטי
אם מצאו בארץ לאלתר
כשר ולא חיישין שמה
מאחר ופל ואין זה
שלי ריבין שלאחר מצאו
ליכא למיחש ולקמן ספ"ר
כרז דהי' [לאחר:] שלא
לאלתר פסול דאיכא
לפירי סאהר ופל וגט
אחר הוא זה ואיקרי
מילתא שהיה שמוחזקין
שוריה השליח אין לו בו
טביעות עין. ואם מצאו
בהפיסה או בדלוסקמא
שמן כלי' ובידק
כטביעות עין אפי' שאינו
כפיר וגט כשר שמי היה
פשי' הגט הזה בין כלי'
ובדאי שלו הוא. או אם
מכירו כשר ואו או קמי
שאי' שמצאו בארץ אם
מכירו שיש לו טביעות
עין כשר אי נמי יש לומר
האי פשיטא שאם כשר
וגט כטביעות עין כשכשר
הוא ומאי אתא לאשמי'
אלא אם מכירו גרמי'
ראחשיה ודלוסקמא קא
וה"ק אם מכירו שהגט
שלו או כשר ואם לאו
פסול דשמי של אחר
כן ואפי' שיש לו בין
ספינו אפי' לא מספקין
אלא כטביעות עין.
ורמינו מצא גמי ניש
ושחרור עבדים דיימיקי
מתנה ושוכרי' הרי זה לא
יחזיר שאני אומר כתובים
היו נמלק עליהן שלא
ליתנו הא אמר תנו נותנין
ואפי' לזמן מרובה. פי
דיימיקי היא מתנת ש"מ
ונתנה היא מתנת ברי'
ואין חושש המתן אלא
שפא נמלק עליהן שלא
ליתנו הא אמר תנו וכו'
ולא אמרי' שפא אינו זה
ומאחר ופל ומתני' אסאי
חיישין: אמר רבה אל
ק' כאן במקום שהשיירות
מצויות כאן במקום
שאין השיירות מצויות
פי' מתני' מיידי במקום
שהשיירות מצויות ומשי'
איכא למיחש שפא מאחר
נפל ומתני' דהתם מיידי
במקום שאין השיירות
מצויות ומשום הכי ליכא
למיחש שפא מאחר נפל.
ואפי' במקום שהשיירות
מצויות והוא שהוחזקו
שני יוסף בן שמעון בעיר
אחת התם חיישין שפא
מאחר ופל ולשם ההוא
יוסף בן שמעון איתכובי
וגם שמה שזוהיה נמי
בחוקה שיון שיון אבל
סמכתא לא חיישין ולפא
איכרי' שמוחזקין שיון
ואפי' שהוא במקום
שהשיירות מצויות כשר
(והרב אומר אפי' שלא
בחוקה שמה שזוהיה נמי
שיון והואיל והוחזקו שני
יוסף בן שמעון פסלו.)

בזמן

ואי לאלתר דוקא א"כ ראינו
גט בידה דלמא ראינו גט בידה אין
נפקותא במה שנמלא לאלתר כדפירשו וכוין שראינו בידה פשיטא
דחזיר אפילו אינו שלה ואפי' אין הבעל מודה אלא ודאי בשלל
ראינו הגט בידה וא"כ אפי' לזמן מרובה: הא אמר תנו נותנין.
וא"ת ואמאי לא פריך אהן מתני' ליחוש שמה כתב גיטן כו'
דפריך דאמרי'א דלקמן בפ"ק ד"מ (דף י"ח.) ואורי' דהא א"ר
תנו נותנין משמע שפא עכשיו לגרשה בגט זה לפיכך ליכא למיחש
מיידי כדפירשמי לעיל דככל גיטין שאין נותנין ביום הכמיבה קלא
אית להו וקמא לקוחות אדעמייהו שפיר לומר לאשה אייתי ראייה
אימת מתא גיטא לידך אבל כדמיי'א דקמתי בזמן שהבעל מודה
פירוש שמנא נפל סטוריס לקוחות שב"ד מאמינים לו ששנכתב בה ליה וטעו טפי ולא יאמרו אייתי ראייה וא"ת והכי רמי ר' זירא
מזכירי'א אפי' לזמן מרובה לפי קמא הא לאלתר נמי אילתריך לאשמעינן דחזיר למי' דש לבעל פירות עד שעת מתיבה דלא חיישין
לשמה כתב גיטן כו' וי"ל דנמלא לאלתר לא שייך לאקשויי הכי דלמא ביום שנכתב אייתי אכל אי אייתי לזמן מרובה אע"ג דכשפתעור
שירא ותשרה קרוי זמן מרובה מ"מ זמן מרובה משמע בכל ענין לא שנה בזהו יוס לא שנה אחר כמה ימים וכי פריך לקמן א"ר
ירמיה מאי למימרא הוה מני' לשנויי דלא חיישין לשמה כתב גיטן כו' אלא דעדפשא משני אפילו למאן דאמר אין לבעל פירות משמע
חתימה: כאן במקום שאין השיירות מצויות. וא"ת ואמאי לא משני איפכא אידי ואידי במקום שהשיירות מצויות כאן שהוחזקו וכו'
שלא הוחזקו והוה ניחא דהוה מוקמינן היכא דמלא גיטי' נשים כשיירות מצויות דומיא דמעשה ב"ד דליי' בהשיירות מצויות ולא
הוחזקו דמזוכי' כסמוך וי"ל דהוה עובדא דכסמוך הוה כרישא לאשמעינן בלא הוחזקו יחזיר אפי' שירות מצויות והכא אשמעינן דלא
הוחזקו נמי יחזיר אם אין השיירות מצויות וא"ת היכא דהוחזקו אע"ג דאין השיירות מצויות היכי מהדר' מנא דיעינן דשל זה הוא וי"ל
בגון דיעי' דמיה יוסף בן שמעון נפל ולא חיישין שמה וכו' של יוסף בן שמעון אחר דאין לחוש שגם אחר אכד כאן כיון דאין השיירות
מצויות ושמעתין אמרי' כ"ר"א דל"מ כיון דהוחזקו אין יכול לגרש בו אפילו הוא שלו כיון דאין מוכיח ממוכו כדפירשמי לעיל (דף כד: ד"ה נעמי):
ב"ר דינא רב הונא. פירש כגונטרס שהובא שם לקיימו כ"ד והשפא פשיט שפיר מכל מעשה ב"ד דלא חיישין שמה של אחר הוא
אע"ג שדירות מצויות כיון דלא הוחזקו אי נמי כשאינו מקיים וסנפל מיד השליח דלא חיישין לנמלק דאין הבעל יכול לבעל
שלא בפני השליח כדאמר בהשולח (לקמן ג.) ואי במקיים אייתי אפי' לא ידעי' ממי נפל יחזיר לאשה כדאמרין דלוה לא מקיים שטריה אבל
דאס לי לחוש לנמלק כשנפל מיד השליח מה מועיל מה שהיה מקיים דלא ניהוש לנמלק הא ממה נפשך לא הגיע ליד האשה ועוד
לדון גיטות שהבעל יקיים את הגט כדפירשם כאן כגונטרס וכו' דלמא כדמיי'א דה"ה (דף כ: ד"ה ל) ללוה לא מקיים שטרי:
חיישינן דשני שוריי. הא דלא נקט חיישין לשני יוסף בן שמעון בעיר אחת משום דהוה ידוע היה להם דבאותה שוריי לא היה כי
אם אחד: כל פשעה ב"ד הרי זה יחזיר. וא"ת מהן משנה תקשי לר' זירא דאמר כסמוך לחד ליטגא דהיכא
דשירות מצויות חיישין אע"ג דלא הוחזקו וכן לרב הונא דהכא ולכא' דייש' למרי יתכן כפרק האשה שהלכה (יבמות דף קטו):
ואומר ר"י דמוקמינן אע"ג דאישתכח מתן לב"ד שאין השיירות מצויות שם והכי איתא ברישא בפ"ק ד"מ (דף י"ח.) ורבי זירא מי קמתי
כל מעשה ב"ד שנמלאו כ"ד כל מעשה ב"ד יחזיר קמתי ולעולם לאשמתא אלכא: א"ר הבעל' טוריה א"ר יחזיר א"ר א"ר ואלא א"ר.
ואינה נאמנת לומר גירשתי דכיון דליכא גט דמסייע לה מפיחה ומעיה:

